

Odpověď dle zákona č. 106/1999 Sb.

Předmět žádosti:

Dne 29. 4. 2020 obdržel Olomoucký kraj žádost o poskytnutí informace, jejímž předmětem byl požadavek na poskytnutí následujících informací:

- 1) *Byli úředníci, kteří jako oprávněná úřední osoba připravili a nebo podepsali rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přestupku podle zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, které bylo následně v roce 2019 zrušeno v přezkumném řízení nebo správním soudem za toto podepsání nebo připravení nezákonného rozhodnutí nějakým způsobem kárně potrestány, např. snížením platu, nepřiznáním odměn, výtkou atp.? Pokud ano, jakými způsoby byli trestáni a v kolika procentech případů bylo od trestání upuštěno?*
- 2) *Jaká je celková částka nákladů soudního řízení, které musel povinný subjekt v roce 2019 uhradit kvůli tomu, že jím vydané rozhodnutí bylo správním soudem zrušeno v řízení o žalobě obviněného z přestupku podle zák. č. 361/2000 Sb.? Byla tato částka regresně vymáhána po úřednících, kteří nezákonné rozhodnutí připravili a nebo podepsali? V kolika případech k vymáhání regresního nároku nedošlo a z jakého důvodu?*
- 3) *3) Kolik rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přestupku podle zák. č. 361/2000 Sb. vydaných povinným subjektem bylo v roce 2019 zrušeno v přezkumném řízení?*

Poskytnutá informace:

Informace k jednotlivým bodům žádosti byly žadateli poskytnuty:

Ad 1.

Pracovněprávní vztahy úředníků územních samosprávných celků se řídí zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen také „zákoník práce“). Ani jeden z těchto předpisů neobsahuje možnost úředníky kárně potrestat.

Při porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci lze zaměstnanci dát podle ust. § 52 písm. g) zákoníku práce výpověď, a to v případě, že jsou u zaměstnance dány důvody, pro které by s ním zaměstnavatel mohl okamžitě zrušit pracovní poměr, nebo pro závažné porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci, případně pro soustavné méně závažné porušování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci. Zaměstnavatel může se zaměstnancem dále podle ust. § 55 zákoníku práce okamžitě zrušit pracovní

poměr, pokud byl podle § 55 odst. 1 písm. a) zaměstnanec pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin spáchaný při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dobu nejméně 6 měsíců, nebo podle ust. § 55 odst. 1 písm. b) porušil-li zaměstnanec povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvláště hrubým způsobem.

Z uvedených důvodů nebyly oprávněné úřední osoby kárně potrestány „*např. snížením platu, nepříznáním odměn, výtkou*“. V roce 2019 nebyl skončen na Krajském úřadu Olomouckého kraje s žádnou oprávněnou úřední osobou, která připravila nebo podepsala rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přestupku podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, pracovní poměr z důvodu porušení povinností podle ust. § 52 písm. g) nebo ust. § 55 zákoníku práce.

Ad 2.

V roce 2019 byla Krajským úřadem Olomouckého kraje v řízení o žalobě obviněného z přestupku podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, uhrazena částka 373 099 Kč za 29 zrušených rozhodnutí. Po žádné oprávněné úřední osobě nebyla vymáhána z důvodu nesplnění podmínek stanovených zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, náhrada škody (regres) za rozhodnutí, která byla soudem v roce 2019 zrušena.

Odpovědnost oprávněných úředních osob, které rozhodovaly ve správním řízení o odvolání proti rozhodnutí o přestupku podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, se řídí § 250 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení je zaměstnanec povinen nahradit zaměstnavateli škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. Předpokladem pro vznik odpovědnosti zaměstnance vůči zaměstnavateli za škodu podle ustanovení § 250 odst. 1 zákoníku práce je porušení pracovních povinností zaměstnancem, vznik škody, příčinná souvislost mezi porušením pracovních povinností a vznikem škody a zavinění na straně zaměstnance. Ke vzniku povinnosti k náhradě škody je zapotřebí, aby všechny tyto předpoklady, které je zaměstnavatel v řízení o náhradu škody podle ustanovení § 250 odst. 1 zákoníku práce povinen tvrdit a prokázat, byly splněny současně; chybí-li kterýkoliv z nich, odpovědnost za škodu nemůže nastat. Zaměstnanec odpovídá jen za tu škodu, kterou zaviněným porušením pracovních povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním skutečně způsobil.

Škodou se rozumí újma, která nastala (projevuje se) v majetkové sféře poškozeného (majetková újma) a je objektivně vyjádřitelná v penězích. Skutečnou škodou, kterou je zaměstnanec, jenž odpovídá za škodu podle ustanovení § 250 zákoníku práce, povinen nahradit zaměstnavateli (§ 257 odst. 1 zákoníku práce), je nastalé zmenšení majetku poškozeného zaměstnavatele.

O porušení povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním jde tehdy, jedná-li zaměstnanec (v podobě konání nebo opomenutí) při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním v rozporu s povinnostmi, které mu byly stanoveny právními předpisy, vnitřními předpisy, pracovní smlouvou nebo pokynem nadřízeného vedoucího zaměstnance. Porušení pracovních povinností zaměstnancem

(protiprávnost jeho jednání) vyjadřuje objektivní stav, který tu buď je, nebo není a který nastává bez ohledu na to, zda zaměstnanec ho chtěl způsobit nebo zda věděl, že může nastat.

O vztah příčinné souvislosti se jedná tehdy, vznikla-li škoda následkem zaviněného porušení pracovních povinností zaměstnancem (tj. bez zaviněného porušení povinností zaměstnancem by škoda nevznikla tak, jak vznikla). Z hlediska naplnění příčinné souvislosti jako jednoho z předpokladů odpovědnosti za škodu nemůže stačit pouhé připuštění možnosti vzniku škody v důsledku zaviněného porušení povinností zaměstnancem, nýbrž musí být tato příčinná souvislost najisto postavena. Zaviněné porušení pracovních povinností zaměstnancem nemusí být jedinou příčinou vzniku škody; musí však být jednou z příčin, a to příčinou důležitou, podstatnou a značnou. Při řešení otázky příčinné souvislosti mezi jednáním nebo opomenutím zaměstnance a vznikem škody nejde o otázku právní, nýbrž o otázku skutkovou, jež nemůže být řešena obecně, ale pouze v konkrétních souvislostech.

Zavinění vyjadřuje psychický (vnitřní) vztah zaměstnance ke svému jednání (konání nebo opomenutí), jímž porušil své pracovní povinnosti, a ke škodě jako následku takového protiprávního jednání.

Ad 3.

V roce 2019 bylo Krajskému úřadu Olomouckého kraje zrušeno Ministerstvem dopravy ČR v přezkumném řízení jedno rozhodnutí.

Informaci zpracoval:

Dne 12. 5. 2020, Mgr. Ludmila Rajchmanová, odbor majetkový, právní a správních činností, oddělení právní.

Počet listů: 2
Počet příloh: 0
Počet listů/svazků příloh: 0